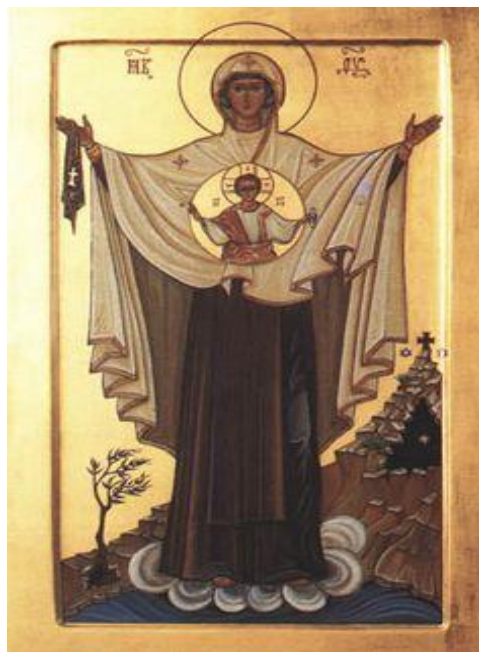

Nowenna do Naszej Matki Pani z Góry Karmel

W ciągu tych dni, pragniemy przygotować się z radością, na obchody Uroczystości naszej Matki z Góry Karmel, korzystając z doświadczenia i nauki błogosławionego Franciszka Palau.

Dzień 1.- Maryja, DROGA kontemplacji Kościoła

Dla rodziny palautiańskiej konieczne jest zwrócenie się do Maryi, aby poprzez nią odkryć Kościół, ostatnie obiekt miłości chrześcijanina.

O. Palau przedstawia Maryję jako „drogę” do odkrycia i umiłowania Kościoła. I to jest wielka prawda, którą należy głosić światu, fundament Jego misji.

Jego oryginalność leży w osobistej wizji tzw. pobożności maryjnej, która jest oddaniem i miłością do Kościoła.

Przez wiele lat o. Palau myślał, że może być Maryja jako Matka Boga, i starał się wzrastać w miłości do Niej. On, poszukujący prawdy i prawdziwej drogi pobożności maryjnej, widzi w Maryi pośredniczkę między dwojgiem miłujących się (chrześcijaninem i Kościołem), ambasadorkę, która z pełną mocą posyła, aby głosić prawo łaski, miłość do Boga i miłość do bliźniego, to jest do Kościoła, ponieważ Bóg i bliźni tworzą Kościół. Krótko mówiąc, ograniczył się to do wyklarowania swojego „przedmiotu miłości” w relacji do Maryi.

Wyrażając swoje uczucia i trajektorię, pozostawił nam program kultu maryjnego:

„Od wielu lat podejmowałem duchowe wysiłki, wzbudzając moją miłość do Maryi, Matki Bożej, a moja pobożność wobec Niej nie zadowolała mnie. Moje serce szukało Swej Umiłowanej Rzeczy, szukałem swojej małżonki, i w Maryi dostrzegałem jedynie czyny zasługujące na wdzięczność, synowską miłość, lecz miłość nie znajdowała w Niej swego obiektu. W misji, którą co dopiero zrealizowałem na tej wyspie, Maryja była niesiona triumfalnie przez synów ludzkich. I usłyszałem słowo, a słowo to pochodziło z ust Matki Bożej, i słowo to brzmiało: „Do tej pory mnie nie znałeś, ponieważ się tobie nie objawiłam; od tej pory poznasz mnie i pokochasz”, Ja zachowałem to słowo» (MR 1,5).

Jest to postawa Maryi z Ewangelii według św. Łukasza (Łk 2,19.51)

Ojciec Palau w swoim życiu nie zrobił ani nie przeżył nic bez Maryi, jednak zawsze w Kościele i z łona Kościoła.

Chwila milczenia

Modlitwa

DAJ MI SWOJE SANDAŁY, MARYJO,
Chcę poczuć pył drogi,
By dotrzeć do Boga nieprzywiązany do niczego.

DAJ MI SWOJE SANDAŁY, MARYJO,
By przekształcić moją drogę
W osobiste spotkanie z Kościołem

DAJ MI SWOJE SANDAŁY, MARYJO,
By być i żyć trochę tak jak Ty,
Bez innego kompasu jak tylko Twa wiara.

DAJ MI SWOJE SANDAŁY, MARYJO,
Aby powiedzieć Jezusowi, że nawet pośród mych słabości,
Jego zmartwychwstanie jest dla mnie powodem radości,
Wezwaniem do nawrócenia,
Okazją do nowego życia.

DAJ MI SWOJE SANDAŁY, MARYJO,
aby iść przez życie tak samo jak Ty.

Dzień 2. – Maryja: DOSKONAŁA I SKOŃCZONA FIGURA Kościoła

Cenny karmelitański spadek, jakim jest miłość do Maryi, matki, siostry i wzoru cnót, rodzina palautiańska otrzymała, ze specyficznymi cechami, od Franciszka Palau. Maryja jest przede wszystkim, wielką objawicielką Kościoła.

Palau kontempluje Maryję i ogłasza ją doskonałą figurą Kościoła. Kluczową ideą myśli Franciszka Palau co do Maryi jest tajemnicza jedność i świętość Maryi w związku z Kościołem. Nie zaniebując darów i tytułów tradycyjnie przypisywanych Dziewicy Maryi, nie patrzy na nią w oderwaniu, lecz kontempluje ją w całości tajemnicy eklezjalnej. Jest częścią, członkiem i zarazem wzorem Kościoła: matką, pośredniczką i jego idealną figurą. W duchowości palautiańskiej musimy postrzegać Maryję jako członka wyjątkowego, stworzonego i ustanowionego jako niepowtarzalny, doskonały i skończony typem Kościoła.

Rok 1864 jest świadkiem momentu szczególnego w jego procesie duchowym, naznaczonym wizją Maryi w pełni włączonej w tajemnicę Kościoła. Odkrywa ją jako doskonałą i idealną figurę dziewictwa i macierzyństwa w Kościele, i będzie mówić o Niej całkowicie związanej z Chrystusem w Jego Mistycznym Ciele:

„Od wielu lat podejmowałem duchowe wysiłki, wzbudzając moją miłość do Maryi, Matki Bożej, a moja pobożność wobec Niej nie zadowolała mnie [...]. W misji, którą co dopiero zrealizowałem na tej wyspie, Maryja była niesiona tryumfalnie przez synów ludzkich. I usłyszałem słowo, a słowo to pochodziło z ust Matki Bożej [obrazu Dziewicy z Karmelu], i słowo to brzmiało: „Do tej pory mnie nie znałeś, ponieważ się tobie nie objawiałam. Od tej pory poznasz mnie i pokochasz”. Zachowałem to słowo” (MR 1,5). „Aby dziewictwo i macierzyństwo, czystość, świętość i piękno Oblubienicy mego Syna, Kościoła Świętego, posiadały w umyśle ludzkim model doskonały i skończony, który by go reprezentował, odwieczne ojcostwo Boga wybrało mnie” (tamże 1,12).

Maryja kontemplowana i umiłowana w ten sposób, stała się dla Ojca Palau i w jego nauczaniu prototypem, użytecznym by poznawać, kochać, głosić i służyć Kościołowi. Maryja objawiła mu, z misjonarską perspektywą, że nie jest ona ostatecznym celem jego miłości, nie była obiektem, który dałby sens jego powołaniu i misji. Był nim Kościół.

Chwila ciszy

Modlitwa: *Ty, Dziewico słuchania i kontemplacji, Matko miłości, Oblubienico wiecznych zaślubin, wstawiaj się za Kościołem, którego jesteś najczystsza ikoną, aby się nigdy nie zamykał i nie zatrzymywał w swojej misji szerzenia Królestwa.* (Papież Franciszek, EG 288)

Pieśń: *Yo busco una Iglesia viva que resplandece en María,*

Esclava del Señor y tipo de la Iglesia en todo su esplendor.

Una Iglesia santa con solo un corazón es la "cosa Amada" que busco yo (2v.)

Construyamos juntos la fraternidad: las palomas pueblan el azul de paz;

Somos piedras vivas de la gran ciudad. ¡Una iglesia nueva está surgiendo ya!

Szukam żywego Kościoła, który jaśnieje w Maryi, Służebnicy Pańskiej i wzorze Kościoła w całej swej okazałości. Święty Kościół, z jednym sercem, jest „Umiłowaną Oblubienicą”, której poszukuję (2 x.)

Stwórzmy wspólnie braterstwo: gołębie zapelniają błękit pokojem. Jesteśmy żywymi kamieniami wielkiego miasta. Nowy Kościół już się rodzi!

Dzień 3. – Maryja, ZWIERCIADŁO Kościoła.

Intymną tajemnicą tego terezańskiego karmelity była jego miłość, pełna pasji, do Kościoła i do Maryi, „Zwierciadła i Odbicia” tego Kościoła. Lubił Ją tak nazywać, tak na Nią patrzeć. Kościół i Maryja jedyna miłość. Podczas swego krótkiego przebywania w klasztorze doskonale przyswoił charyzmat Karmelu: „Cały Maryi”, lecz dopełnił go z oryginalnością, przekraczającą formuły właściwe dla jego czasów. Jego myśl doktrynalna potwierdzona została przez Sobór Watykański II i przez doktrynę posoborową.

Kiedy Palau „patrzy” na Maryję, „widzi” w Niej Kościół.

„Nie patrz – powiedziała mi - na Zwierciadło, którym jestem; dostrzeż we mnie obraz Kościoła, Twoją Umiłowaną, wryty palcem samego Boga. I spojrzałem na ten obraz, a ujrzałem wówczas w Maryi moją Umiłowaną, zobaczyłem Kościół Święty » (MR 4,2). „Nie może być inaczej. Jestem tylko cieniem, który odzwierciedla w tobie Dziewicę zwaną Maryją. We mnie i przeze mnie ujrzysz tę piękną i uroczą Dziewicę. W Maryi zobaczysz inną Dziewicę zwaną Kościołem, Oblubienicę niepokalanego Baranka» (MR 4.4).

Zatem pierwszy krok polega na tym, by „spojrzeć na Maryję”, skupić na Niej wzrok, odkryć Jej piękno, Jej cnoty i doskonałości. Wówczas nasuwa się wniosek: w Maryi dostrzec Kościół.

„Bóg w swojej mądrej opatrności stworzył doskonały typ, który miał reprezentować jego czystość, dziewictwo, macierzyństwo i płodność oraz piękno. I w efekcie właściwe było, żeby ta kobieta była dziewicą, niepokalaną, zawsze czystą i matką, oraz aby, zarówno w porządku moralnym, jak fizycznym jednoczyła w sobie wszystkie dary, łaski i wszelkie doskonałości, jakie tylko są możliwe w przeczystym stworzeniu. Taka była i taka jest Dziewica Maryja, Matka Boża, jest ona przeczystym zwierciadłem, w którym człowiek może kontemplować Kościół Święty. Jak przez Chrystusa idziemy do Ojca, przez Maryję nasze serca wznoszą płomienie swojej miłości ku swemu umiłowanemu Przedmiotowi, którym jest Kościół ” (MR 11,21)

Modlitwa

Maryjo, żywy członku, Matko, figuro i zwierciadle Kościoła: módl się za nami, abyśmy byli wierni natchnieniom Ducha Świętego, żyli wiarą we wspólnocie i byli aktywnymi członkami Kościoła.

„Gratuluje Ci, o Maryjo, Matko Boga, tego, że ukształtował Cię Pan tak piękną, tak czystą, tak doskonałą, jak przypadało osobie, która była przeznaczona, aby zostać Matką Boga”

(por. MR 4,1)

Dzień 4. – Maryja, DYSPOZYCYJNA wobec woli Bożej

Maryja jest dla Franciszka Palau biblijną „Niewiastą”, kobietą dyspozycją wobec Bożej woli, „Dziewicą Misjonarką” oddaną Bożym planom, która zachęca człowieka do całkowitego poświęcenia się Kościołowi, Jezusowi Chrystusowi i bliźnim. Ona jest Jego Wzorem i najdoskonalszym modelem dyspozycyjności wobec projektu Boga.

Postawa Maryi to postawa gotowości, osoby w drodze. Ewangelia mówi: „Dziewica wyruszyła w drogę ... (Łk 1,39).

Maryja była czystą i w pełni otwartą na wolę Pana Boga; nawet w próbie i najtrudniejszych chwilach swego życia była wcieleniem otwartości, dyspozycyjności wolnej i ochoczej, hojnego i przepelnionego wdzięcznością oddania się miłosnej woli Boga.

Zaangażowanie i dyspozycyjność Maryi były nieograniczone i bezwarunkowe, wypróbowane w wielu cierpieniach i doświadczonych niewygodach, bez oczekiwania na chwałę i prestiż. To było prawdziwe zaangażowanie w wierze i miłości. Są one dla nas źródłem pocieszenia i wzorem do naśladowania. Jako Matka Kościoła pokazuje nam, poprzez przykład swojego życia, swoją miłość i ogromne zaangażowanie, oraz wskazuje nam, w jaki sposób przygotować ducha do otwarcia się na relację miłości z Kościołem.

Było to możliwe dzięki Jej „Tak”. Aniołowi, który prosi Ją o dyspozycyjność zostania Matką Jezusa, Maryja odpowiada: „Oto ja Służebnica Pańska: niech mi się stanie według Twego Słowa”.

„Dyspozycyjność wobec Boga - mówi papież Franciszek - znajduje swe odzwierciedlenie w gotowości wzięcia na siebie potrzeb bliźniego”.

Śpiew

1. Maryjo, śliczna Pani,
Matko Boga i ludzi na ziemi.
Tyś świata Królową, Tyś gwiazdą na niebie,
Tyś nas wiesziesz przez Jezusa wieczny tron.

Raf.: Maryja, Ave Maryja,
U Boga nam wybłagaj zdroje łask.
By świat lepszy był, by w miłości żył,
O Maryjo, miej w opiece dzieci swe.

2. Maryjo, śliczna Pani,
Świat dziś czuje na swych ustach gorzkie tży.
W sercu ból, smutek, żal, a w oczach wciąż strach.
Usłysz, Pani, błaganie, pomóż nam.

Dzień 5.- Maryja SŁUŻEBNICA

Każdy członek wspólnoty posiada i realizuje swą posługę tak, iż w Kościele służebnym jesteśmy wszyscy sługami jedni drugich.

Obraz Kościoła służebnego oczarował Ojca Palau. Zrozumiał On, że jest to najlepszy sposób wyrażenia swej miłosnej pasji do Niego:

„Ponieważ cię kocham, szukam w posługach okazji ku temu, by Cię zadowolić [...] moje serce, pociągnięte tą nieposkromioną pasją, chce Ci służyć i przypodobać się Tobie” (MR 9,7).

Sam Kościół (Eklezja) wyjaśnia swoje uczucia:

„Znajdziesz mnie samotną na klasztornych krużgankach, na pustkowiu, w pustelniach, i jako pasterkę wśród swych trzód, pielgrzymującą po drogach i całą we wszystkim i we wszędzie tam, gdzie miłość realizuje swoje czyny i zadania” (MR 20,11).

Konieczne jest zwrócenie się do Maryi, aby poznać Kościół. Zwrócenie się do Niej nie oznacza przesytu praktyk pobożnościowych i ostentacji, lecz zainteresowanie się, pełne oddanie się zadaniu ukazania innym Kościoła, służba Jemu w bliźnich, głoszenie Jego nauki, troska o Niego, leczenie Jego ran itp. To jest prawdziwie kochać Maryję. Pierwsze wskazówki Ojca Palau dla jego duchowych córek, adresatek listów, są przesiąknięte tym stylem, bycia sobie wzajemnie służebnymi. Ta, która sprawują posługę przewodzącej wspólnoty, powinna być przykładem dla pozostałych oddania się przydzielonej jej misji posługiwania, ponieważ zająć się działaniem na rzecz dobra bliźnich to prawdziwie być z Boga i troszczyć się o Niego w Jego Ciele Mistycznym (por. L. 6, 7, 12)

Jakie potrzeby dostrzegamy jako najpilniejsze u innych? Jakie inicjatywy podejmujemy, aby służyć? Co zrobić, by całe nasze życie było służbą?

Chwila ciszy

Modlitwa

Prosimy Cię, Maryjo, abyś pomogła nam zbudować Kościół służebny, oddany posłudze ludziom; Kościół, który da odpowiedź poprzez konkretne działania na ludzkie potrzeby, który będzie uważny na to, co się dzieje w Jego otoczeniu, wrażliwy na trudne sytuacje, których doświadczamy.

Dzień 6. – Maryja MISJONARKA

Franciszek Palau uznaje i przedstawia Maryję jako „Misjonarkę”, niezbędną w misji ewangelizacyjnej, do tego stopnia, że ukazanie Maryi w ten sposób, stanowi już głoszenie Kościoła:

„Od tej pory, na tej górze moje imię to Maryja, a Dziewica Matka Boża będzie mnie reprezentować w moich relacjach z Tobą. Wziąwszy pod uwagę, iż nasz duchowy związek jest już rzeczą dokonaną, nie potrzeba nalegać w kwestii miłości. Ty mnie kochasz, ja Kocham Ciebie, a miłość to czyni» (MR 1,19). «Głoś tę wielką prawdę światu. Ja nie jestem ostatecznym celem miłości człowieka, lecz jestem figurą Kościoła, czystej Dziewicy i płodnej Matki. I to jest Umilowany Obiekt wyznaczony prawem Ewangelii, które jest prawem miłości” (MR 8, 15).

To w tym wymiarze misjonarskim pobożności maryjnej ojciec Palau w szczególny sposób skupia wezwanie „Szkaplerznej”, którą otwarcie nazywa „Dziewicą Misjonarką”.

Karmelita zawsze postrzegał Pannę Maryję jako ideał swojej konsekracji zakonnej, zwierciadło, w którym powinien się przeglądać, aby ćwiczyć się w cnotach. Ten wymiar wzoru życia Palau miał zawsze głęboko zakorzeniony w swym wnętrzu.

Maryja jest „Dziewicą Misjonarką” oddaną Bożemu planowi, pobudzającą osoby do życia powołaniem całkowitego poświęcenia się Kościołowi, Jezusowi Chrystusowi i bliźnim. Ona jest Ambasadorką posłaną nam z samego serca Trójcy Świętej, aby ogłosić, że nie jest Ona przedmiotem miłości chrześcijanina, lecz jest nim Kościół. Pobożność Maryjna jest dla nas pobożnością eklezyjalną, misjonarską i misyjną:

„Nie patrz na mnie jak na doskonały i ostateczny przedmiot twojej miłości, bo nim nie jestem: jest nim Kościół” (MR 1,12). „Powiedział mi: Idź i głoś Ewangelię. Takie jest to prawo: Będziesz miłować Boga, za to kim jest, nieskończoną dobrocią, zaś bliźnich, jak siebie samego” (MR 1,20)

„Maryja, Matka Boża, doskonały i skończony typ Kościoła Powszechnego, przychodzi do twego serca, nie aby traktować osobiste sprawy relacji miłości, lecz jako pośredniczka w intencji duchowego dobra samego Kościoła” (MR 9,11)

Papież Franciszek pisze: „Marzę o wyborze misyjnym, zdolnym przemienić wszystko, aby zwyczaj, style, rozkład zajęć, język i wszystkie struktury kościelne stały się odpowiednim kanałem bardziej do ewangelizowania dzisiejszego świata niż do zachowania stanu rzeczy. ” (EG 27). „Kościół jest dla ulicy, Kościół w drodze. Kościół, który pielgrzymuje, misyjny, to Kościół, który nie marnuje czasu na opłakiwanie tego, co nie funkcjonuje, dawnych wartości, które już nie istnieją.” **Chwila ciszy**

Modlitwa: O, Maryjo, w Tobie dostrzegamy oblicze Kościoła powołanego do życia własnym powołaniem: „Konieczne jest również, abym głośił Królestwo Boże w innych miastach”. Zbliżamy się do Ciebie, aby prosić Cię o pomoc w odkryciu impulsu misyjnego, którego potrzebujemy jako Kościół Chrystusa. Amen.

7 dzień nowenny – Niewiasta SŁUCHAJĄCA Słowa

Maryja jest „Niewiastą zastłuchania”, która z wiarą przyjmuje Słowo Boże. Słuchanie Maryi nie jest zwykłym słyszeniem, powierzchownym słuchaniem, lecz uważnym wsłuchaniem się, przyjmowaniem i dyspozycyjnością wobec woli Bożej. Maryja jest uważna na Słowo Boga i Jego wolę. Słucha Go, słucha z uwagą i dostrzega jednocześnie ogromną wielkość Najwyższego, jak też odkrywa swą własną małość.

Maryja zwraca również uwagę na fakty i wydarzenia ze swojego życia, jest uważna na wypadki z konkretnej rzeczywistości, nie zatrzymuje się tylko na ich powierzchowności, lecz zagłębia się w ich sens.

Maryja, rozmodlona Dziewica. Uczestniczy w modlitwie wychwalając Boga, dziękuje Mu, rozpoznaje wielkość Boga i własną małość. Ale także podczas modlitwy Maryja odkrywa Bożą prawdę na swój temat: „Nazwą mnie błogosławioną” nie przeze mnie, ale przez wielkie dzieła, które Bóg uczynił we mnie.

W Ewangelii według świętego Łukasza Maryja jest przedstawiona jako Panna zastłuchana: pozwala Ona Bogu mówić do siebie, a Jego Słowo wnika w Jej serce jak deszcz w żyzną ziemię. W Zwiastowaniu Maryja ukazuje się w pełni odpowiedzialną za siebie samą, z mądrością Dziewicy, która umie słuchać i zrozumieć przesłanie, wraz z wewnętrznym bogactwem, które rodzi się w ciszy i kontemplacji.

Modlitwa: Maryja, niewiasta słuchania, decyzji, działania

Maryjo, niewiasto zastłuchania,

uczyn otwartymi nasze uszy;
spraw, abyśmy umieli słuchać Słowa Twego Syna Jezusa
pośród tysięcy słów tego świata;
spraw, abyśmy umieli słuchać rzeczywistości, w której żyjemy, każdej napotkanej osoby,
zwłaszcza tej, która jest uboga, potrzebującej pomocy, przeżywającej trudności.

Maryjo, niewiasto decyzji, oświeć nasz umysł i nasze serce,
abyśmy umieli być posłuszni bez wahania Słowu Twego Syna Jezusa,
daj nam odwagę decyzji,
byśmy nie dali się wciągnąć, aby inni ukierunkowywali nasze życie.

Maryjo, niewiasto działania,

spraw aby nasze ręce i nasze stopy
poruszały się „z pośpiechem” ku innym,
aby nieść miłosierdzie i miłość Twojego Syna, Jezusa,
aby nieść w świat, tak jak Ty światło Ewangelii. Amen.

(Papież Franciszek, 31.05.2013)

8 dzień nowenny.- Maryja, PANI ROZMODLONA

Franciszek Palau przedstawia Maryję jako wzór miłości preferencyjnej wobec najuboższych, najbiedniejszych, i najbardziej potrzebujących. On słucha Kościoła, który mówi: „Maryja, Matka Bogo, doskonały i skończony typ Kościoła uniwersalnego, przychodzi po mnie do twojego serca, gotowego już”, by zatroszczyć się o ubogich i marginalizowanych w Kościele (por. MR 9,11)

„Modlitwa jest intymną, przyjacielską i serdeczną relacją człowieka z Bogiem”. Tak Franciszek Palau wyraża to w swoich pismach (Katechizm Cnót 18,33) i mówi nam, że aby przygotować się do modlitwy, wystarczy bardzo prosty i szczer gest miłości; dlatego, aby przygotować się wewnątrz, powtórzmy jego własne słowa, mówiąc: „Aby się modlić, wystarczy wam bardzo prosty i szczer gest miłości, pragnąc tego, czego Bóg pragnie, a nie chcieć tego, czego On nie chce. Otworzyć swe serce i ofiarować wszystko to, czego będzie potrzebować i czego zapagnie” (L 42)

Maryja w całym swoim życiu wstawia się u Syna, modląc się w potrzebach swoich duchowych dzieci. Najwyraźniejszym przykładem tego jest Kana Galilejska, gdzie przyczynia się do tego, że Jezus zamienia wodę w wino, i tak wspomaga nowożeńców w ich problemie. Swoim naleganiem nakłania Jezusa do przyspieszenia czasu objawienia się światu jako Zbawiciel, by jego uczniowie uwierzyli w Niego. Najbardziej pocieszającym dla nas jest fakt, że Maryja czyni to samo w niebie, ponieważ nie zakończyła swojej misji wstawienniczej i pośrednictwa w zbawieniu.

Kościół powinien być także „rozmodloną Dziewicą”, wspólnotą modlitwy, która napełnia się wiarą i nadzieją, każdego dnia przedstawia Ojcu potrzeby swoich dzieci i nieustannie wychwala Pana oraz wstawia się do Niego prosząc o zbawienie świata.

We Franciszku Palau dominuje modlitwa wstawiennicza, w której postać Maryi wydaje się fundamentalna. Tym, co w Niej dominuje i wyróżnia się, jest Jej potężne matczyne wstawiennictwo za swe przybrane dzieci: „Maryja, jest Matką i ukazaną jako najdelikatniejsza ze wszystkich matek”, „Matką Wszchemogącą”, „Matką Miłosierną”, „Matką grzeszników”, „Matką, która czule otacza wzrokiem swoje dzieci”

Ojciec czyni to, o co Syn Go prosi; Syn, czyni to, o co prosi Jego Matka, a Matka nigdy nie odmawia swoim dzieciom żadnej łaski, jeśli proszą o nią z całkowitym zaufaniem. Tak na ziemi dobry syn nie odmawia swojej matce żadnej łaski, która jest sprawiedliwa i konieczna, a tym bardziej Jezus Chrystus w Niebie nie odmówi swojej Matce, tego o co Go prosi, jeżeli jest to sprawiedliwe i konieczne. Nie stroni od nazwania Jej „Potężną Mediatorką”, o której wyraża się tak w odniesieniu do Kościoła. To dzieło wstawiennicze, oparte jest na miłości do swych dzieci, które nadal kontynuuje jako swą misję z nieba: „Od Maryi do Jezusa i od Jezusa do Ojca”. „W modlitwie ofiaruj się Matce Bożej, oddaj się Jej opiece i zaufaj Jej.” Ufajmy Bogu i Jego Matce, powierzmy Im wszystkie nasze potrzeby, a nie spotka nas wyszydzenie i zawiedzenie w naszych nadziejach” (L 56,3).

Modlitwa: Ty, którzy czynisz wszystko nowe, odradzaj nasze serca siłą Twego Ducha, abyśmy z odnowionym duchem i w duchu komunii współpracowali w Twoim dziele. Maryjo, Matko Kościoła, która potrafiłaś żyć w jedności miłości do Boga i bliźniego: wstawiaj się za nami.

9 dzień nowenny. – Maryja, PANI WSZELKICH CNÓT

Pierwszym krokiem do odkrycia piękna Kościoła jest „spojrzenie” na Maryję, ukazanie Jej piękna, cnót i doskonałości.

Ojciec Palau pisze: „Wszystko to, co Maryja posiada i co jest głoszone o Jej doskonałości, czystości i świętości, w sposób jeszcze doskonalszy i wzniosły jest odniesione do Kościoła” (MR 11,19)

Wszystkie cnoty Maryi są przedstawione w jednym znaczeniu, wszystkie odnoszą się do jednego punktu: Jej współodkupicielskiej misji, Jej oddania się i skutecznego wsparcia w zbawieniu ludzkości.

Cnota, pisze Palau, jest „Cechą, która czyni dobrym tego, który ją posiada, a za tym idzie i wynika fakt czynienia dobra wszystkimi swoimi dziełami” (MM I, 2)

Maryja nie jest w centrum jego pobożności, ale zawsze widział Ją i przedstawiał w swoim zbawczym dynamizmie od Wcielenia w czasie Zwiastowania do Jej oddania się podczas Ukrzyżowania Jezusa: „Maryję przez całe życie w pełni zajęła jedna myśl, inaczej mówiąc; jeden obiekt zatroskania: człowiek jest zatracony poprzez swoją winę i musi zostać zbawiony.

Podstawą do „pielęgnowania” cnót jest umiłowanie ich. Polega to na uznaniu i promowaniu wartości w osobie. Wykluczenie tego, co poniżej jej godność.

Doświadczenie teologiczne jest głównym punktem oparcia Franciszka Palau. Jego relacje z Kościołem są zawsze rozumiane z perspektywy WIARY, NADZIEI i MIŁOŚCI - MIŁOSIĘRDZIA.

Postawa teologiczna ożywia konkretne życie:

„Nie mogą żyć w bezczynności” (Katechizm 74, 4)

WIARA: Jest kluczem do interpretacji jego doświadczenia: (Katechizm 38, 2-3; 764, 13)

NADZIEJA: Czyni, że trwa w ciągłym poszukiwaniu. Trudności na tej drodze go nie zniechęcają: (Katechizm 731,3; 733,7; 820,30-31)

MIŁOŚĆ: jest podstawą i stanowi centrum wewnętrznego wzrostu i osobistej harmonii człowieka: „Wszelka chrześcijańska doskonałość opiera się na miłości. Wszystkie boskie, ludzkie, natchnione i nabyte cnoty ... wszystko jest skierowane ku miłości, która czyni w nas i z nami swe dzieło stwórcze”.

(Katechizm 37,1)

MODLITWA:

Maryjo. Dziś składam w Twoje ręce wszystkie cnoty, wszystkie dary, wszystkie zdolności, które otrzymałem od Boga, i obiecuję się o nie troszczyć, pielęgnować je i zachować. Przedstaw je Twojemu Synowi:

Matka nigdy nie odmawia swoim dzieciom łaski, jeśli proszą o nią z całkowitym zaufaniem ” (Walka duszy z Bogiem IV, 26)